

Památka všech věrných zemřelých – první Mše sv.

INTROITUS (4. Esdr. 2, 34 et 35) Réquiem aeternam dona eis, Domine: et lux perpetua luceat eis. (Ps. 64, 2-3) Te decet hymnus, Deus, in Sion, et tibi reddetur votum in Jerúsalem: exáudi oratióne meam, ad te omnis caro veniet.

VSTUP (4. Esdr. 2, 34 a 35) Odpočinutí věčné dej jim, Pane, a světlo věčné ať jim svítí. (Žalm 64, 2-3) Tobě, Bože, náleží chvalozpěv na Sionu; tobě budiž plněn slib v Jerusalemě. Vyslyš modlitbu mou, k tobě přijde všeliké tělo.

Neříká se *Sláva Otci*, nýbrž se opakuje *Odpočinutí věčné* až k žalmu.

ORATIO - Fidélium, Deus, ómnium Cónditor et Redemptor: animábus famulórum famularúmque tuárum remissionem cunctórum tríbue peccatórum; ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, píis supplicatiónebus consequántur: Qui vivis et regnas.

MODLITBA - Bože, všech věřících Stvořiteli a Vykupiteli, uděl duším svých služebníků a služebnic odpuštění všech hříchů, aby prominutí, kterého si vždycky žádali, pokornými prosbami dosáhli: Jenž žiješ a kraluješ s Bohem Otcem.

LÉCTIO Epístolæ b. Pauli Apóstoli ad Corínthios (1, c. 15, 51-57).

ČTENÍ z 1. listu sv. Pavla Apoštola ke Korintským (15, 51-57).

Fratres: Ecce, mystérium vobis dico: Omnes quidem resurgémus, sed non omnes immutábimur. In moménto, in ictu óculi, in novíssima tuba: canet enim tuba, et mórtui resúrgent incorrúpti: et nos immutábimur. Opórtet enim corrúptibile hoc

Bratři! Hle, tajemství vám pravím: všickni sice vstaneme z mrtvých, ale ne všickni budeme proměnění. Pojednou v okamžiku, při troubě poslední; neboť trouba zazní, a mrtví vstanou neporušitelní, a my budeme proměnění. Musí zajisté porušitelné toto

indúere incorruptiónem: et mortále hoc induere immortalitátem. Cum autem mortále hoc indúerit immortalitátem, tunc fiet sermo, qui scriptus est: Absórpta est mors in victória. Ubi est, mors, victória tua? Ubi est, mors, stímulus tuus? Stímulus autem mortis peccátum est: virtus vero peccáti lex. Deo autem grátias, qui dedit nobis victórias per Dóminum nostrum Jesum Christum.

GRADUALE (4. Esdr. 2, 34 et 35) Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: et lux perpétua lúceat eis. V. (Ps. 111, 7) In memória æténa erit justus: ab auditióne mala non tímébit.

TRACTUS - Absólve, Dómine, ánimas ómnium fidélium defunctórum ab omni vínculo delictórum. V. Et grátia tua illis succurréte, mereántur evádere judícium ultiónis. V. Et lucis æténae beatitúdine pérfrui.

SEQUENTIA - Dies iræ,

tělo obléci neporušitelnost a smrtelné toto obléci nesmrtnost. Když pak toto porušitelné obleče neporušitelnost a toto smrtelné obleče nesmrtnost, tehda se naplní to slovo, které jest napsáno: Pohl-cena jest smrt ve vítězství. Kde jest, ó smrti, vítězství tvé? Kde jest, ó smrti, ostentvůj? Ostnem pak smrti jest hřích, a mocí hřichu jest zákon. Ale díky Bohu, který nám dává vítězství skrze Pána našeho Ježíše Krista.

STUPŇOVÝ ZPĚV (4. Esdr. 2, 34 a 35) Odpočinutí věčné dej jim, Pane, a světlo věčné ať jim svítí. V. (Ž. 111, 7) V paměti věčné bude spravedlivý, pověsti zlé se nemusí báti.

TRAKTUS - Vyprošť, Pane, duše všech věřících zemřelých od všelikých pout hříchů. V. Nechť za přispění tvé milosti zaslouží uniknouti soudu pomsty. V. A prožívati světla blaženosti věčné.

SEKVENCE - Onen den, den

Dómine: Cum Sanctis tuis in ætérnum: quia pius es. V. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: et lux perpétua lúceat eis. Cum Sanctis tuis in ætérnum: quia pius es.

POSTCOMMUNIO - Animábus, quæsumus, Dómine, famulórum famularúmque tuárum orátio proficiat supplicántium: ut eas et a peccátis ómnibus éxuas, et tuæ redemptiónis fácias esse partícipes: Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Pane; se Svatými tvými na věky, neboť jsi dobrotivý. V. Odpočinutí věčné dej jim, Pane, a světlo věčné ať jim svítí. Se svatými tvými na věky, neboť jsi dobrotivý.

PO PŘIJÍMÁNÍ - Duším služebníků a služebnic tvých, prosíme, Pane, nechť prospěje pokorná modlitba prosících, abys je ode všech hříchů oprostil i vykoupení svého účastny učinil. Jenž žiješ a kraluješ s Bohem Otcem.

OFFERTORIUM - Dómine Jesu Christe, Rex glóriæ, líbera ánimas ómnium fidélium defunctorum de pœnis inférni, et de profúndo lacu: líbera eas de ore leónis, ne absórbeat eas tártarus, ne cadant in obscúrum: sed sígnifer sanctus Míchael repræséntet eas in lucem sanctam: Quam olim Abrahæ promísísti et sémini ejus. V. Hóstias et preces tibi, Dómine, laudis offérimus: tu súscipe pro animábus illis, quarum hódie memóriam fácimus: faceas, Dómine, de morte transíre ad vitam. Quam olim Abrahæ promísísti et sémini ejus.

SECRETA - Hóstias, quæsumus, Dómine, quas tibi pro animábus famulorum famularúmque tuárum offérimus, propitiátus inténde: ut, quibus fidei christiánæ méritum contulísti, dones et præmíum. Per Dóminum nostrum.

Preface ve Mšich za mrtvé.

COMMUNIO (*Esdr. 2, 35 et 34*) Lux ætérna líceat eis,

OBĚTOVÁNÍ - Pane Ježíši Kriste, Králi slávy, vysvobod' duše všech věřících zemřelých od útrap pekla a od hluboké propasti; vysvobod' je z tlamy lví, aby jich nepohltila pekelná hlubina, aby neupadly do temnosti, nýbrž ať korouhevnik, svatý Michal, uvede je do svatého světla, které jsi kdysi přislíbil Abrahamovi a jeho semeni. V. Oběti a modlitby chvály ti, Pane, přinášíme; ty je přijmi za ony duše, jejichž památku dnes konáme. Dej jim, Pane, přejítí ze smrti do života, který jsi kdysi přislíbil Abrahamovi a semeni jeho.

TICHÁ MODLITBA - Na oběti, prosíme, Pane, které ti za duše služebníků a služebnic tvých přinášíme, milostivě pohlédni a dej těm, které jsi obdařil zásluhou víry, i její odplatu. Skrze Pána našeho Ježíše Krista.

K PŘIJÍMÁNÍ (*Esdr. 2, 35 a 34*) Světlo věčné ať jim svítí,

dies illa solvet sæclum in favilla: teste David cum Sibylla.

Quantus tremor est futurus, quando judex est venturus, cuncta stricte discussurus!

Tuba, mirum spargens sonum per sepúlcrã regiõnum, coget omnes ante thronum.

Mors stupébit et natúra, cum resúrget creatúra, judicánti responsúra.

Liber scriptus proferétur, in quo totum continétur, unde mundus judicétur.

Judex ergo cum sedébit, quiquid latet, apparebit: nil inúltum remanébit.

Quid sum miser tunc dicturus? Quem patrõnum rogaturus; cum vix justus sit securus?

Rex treméndæ majestátis, qui salvándos salvas gratis, salva me, fons pietátis.

hněvu lkavý zruší čas, dým vzejde tmavý, David, Sibylla tak praví.

Strašné chvění, bázeň hrozná Až se tvorstvo Soudci přízná, jenž hned řeší vše a pozná.

Zní hlas trouby divně duně, volá spáče v hrobu lůně, Pán, kde sedí na svém trůně.

Smrt a příroda tu trnou, když se těla z hrobu k Soudci hrnou, každý s hříšnou skvrnou.

Přinesena psaná kniha, je v ní všecka hříchů tíha, z ní pak Soudce viny stíhá.

Soudce zasedat až bude, zjeví se, co skryto všude. Bez pomsty zda něco zbude?

Co mám, běda, promluvíti? Obhájcem kdo má mi býti, když i dobrý hrůzu cítí?

Hrůzné Velebnosti Králi! Spasiž, kdož si spásy přáli. Spas mne, Lásky zdroji stálý!

Recordáre, Jesu, pie, quod sum causa tuæ viæ: ne me perdas illa die.

Vzpomeň si, ó, Jesu milý, žes šel pro mne k svému cíli. Nezatrať mne v oné chvíli!

Quærens me, sedísti lassus: redemísti Crucem passus: tantus labor non sit cassus.

Klesl's, hledaje mne, znaven. Pro mne byl kůl Kříže vstaven. Nebud' čin ten plodů zbaven!

Iuste iudex ultiónis, donum fac remissiónis ante diem ratiónis.

Soudce pomsty spravedlivé, dej dar odpuštění dřive, nežli sečeš viny křivé!

Ingemísco, tamquam reus: culpa rubet vultus meus: supplicánti parce, Deus.

Sténám pod vinami svými, líce hříchů rumění mi. Slituj se nad vzdechy mými!

Qui Mariám absolvísti, et latrónem exaudísti, mihi quoque spem dedísti.

Marii dal's rozhršení, lotr hříšníkem již není, já též čekám vykoupení.

Preces meæ non sunt dignæ: sed tu bonus fac benigne, ne perénni cremer igne.

Nehodně tě prosím, Pane, dobrotou však tvou se stane: kol mne oheň nezaplane.

Inter oves locum præsta, et ab hædis me sequéstra, státuens in parte dextra.

Rač mne mezi ovce vzítí, od kozlů mne oddělití, dej mi po pravici dlítí.

Confutátis maledíctis, flammis ácribus addíctis: voca me cum benedíctis.

Až se zachvějí kdys klatí, že je ostrý plamen schvátí, rač mne k sobě povolati!

Oro supplex et acclínis, cor

Duše prosí, lká, se rmoutí,

contrítum quasi cinis: gere curam mei finis.

v popel mé se srdce hroutí, rač smrt dobrou poskytnoutí!

Lacrimósa dies illa, qua resúrget ex favilla iudicándus homo reus.

Slzavým dnem bude, Pane, o němž vinník k Soudu vstane z hrobového svého lože!

Huic ergo parce, Deus: pie Jesu Dómine, dona eis réquiem. Amen.

Tohoto pak šetři, Bože! Milý Pane Ježíši, dej jim odpočinití! Amen.

EVANGELIUM † Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem (5, 25-29).

EVANGELIUM † Pokračování sv. Evangelia podle Jana (5, 25-29).

In illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Amen, amen, dico vobis, quia venit hora, et nunc est, quando mórtui áudient vocem Fílii Dei: et qui audierint: vivent. Sicut enim Pater habet vitam in semetípso: sic dedit et Fílio habére vitam in semetípso: et potestátem dedit et iudícium fácere, quia Fílius hóminis est. Nolite mirári hoc, quia venit hora, in qua omnes, qui in monuméntis sunt, áudient vocem Fílii Dei: et procédent, qui bona fecerunt, in resurrectionem vitæ: qui vero mala egerunt, in resurrectionem iudícii.

Za onoho času Pán Ježíš řekl zástupům židovským: Amen, amen, pravím vám: Přichází hodina a nyní jest, kdy mrtví uslyší hlas Syna Božího, a ti, kteří uslyší, živi budou; neboť jako Otec má život sám v sobě, tak dal i Synu, aby měl život sám v sobě, a dal mu moc konati soud, poněvadž jest Syn člověka. Nedivte se tomu, neboť přichází hodina, ve které všickni, kteří v hrobech jsou, uslyší hlas Syna Božího, a půjdou ti, kteří dobře činili, na vzkříšení k životu, ti však, kteří zlé páchali, na vzkříšení k soudu.